

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 75.

WE SRZODE DNIA 19. WRZEŚNIA 1798.

Z Paryża d. 29. Sierpnia.

Odpakowano tu książki, rękopisma i starożytności przesłane z Włoch w 34 skrzyniach i przeznaczone na skład do biblioteki narodowej. Wszystkie te przedmioty nie w drodze nie ucierpiały. Rękopisma z biblioteki Watykanu i z biblioteki Weneckiej S. Marka są oprawne po prostu, lecz wybornie. Między pamiątkami starożytnymi wpada w oko cyborium złote feligranowej roboty bardzo szczegółnej, ozdobne słoniową kością i rzeźbą przyjemną. Dwa krzyże złote wzbogacone rzadkimi kamieniami. Oprawa Ewangelii, której jedna okładka jest złota, druga srebrna, ozdobione także rzeźbą i klejnotami. Nakoniec dwie złote korony, które były w skarbcu Mouzzy: jedna z nich należała do Króla Flawiusza Agilusa, a druga do Królowej Theodeliady. Są obiedwie okrągłe, pełne drogich kamieni. Używano ich do koronowania królów Lombardy.

Czynią tu sobie dosyć rozrywki z zda-

nia Merciera autora książki pod tytułem: "Obraz Paryża." który w nowym swoim piśmie, usiłuje zagubić używanie koni po większych miastach, dla pozbawienia się przypadków wynikających z pojazdów i karyolek. Przenosi on nad konie osła, którego krzyż jest pewniejszy i postępowanie poważniejsze. Dla nadgodzenia posługi, którą koń (największy jak on go nazywa, człowieka nieprzyjaciel) czyni w społeczności, podaje plan dosyć oryginalny, to jest Lektyk, któreby nigdy z swego nie wychodziły obrębu, a które utrzymywałyby w Paryżu 30,000 ludzi. Na próżno przytaczają naszemu Filozofowi Buffona i Pliniusza, on wołać nie przestaje: "Osły i Lektyki."

Z Londynu d. 31. Sierpnia.

Wczoraj przed południem odebrał lord maior Londynu następujący list od Xcicia Portland:

Z wydziału wojskowego d. 30 Sierpnia 1798.

Milordzie! Z ukontentowaniem do-

szę ci, iż stosownie do odebraney od jenerała majora Hutchinson z Castlebar, pod d. 25 t. m. do zamku Dublinia nadeszły depeszy, wysiadły na ląd w Killala Francuzkie woyska nie posunęły się daley w kray, ani od mieszkańcow kraioowych wspartemi były, i że jenerałowie zewsząd z królewskimi woyskami od ludu wspierani, przeciw nieprzyjacielowi postępują. Przed nadejściem tey depeszy, która d. 26 w Dublinie głoszoną została, wyjechał wice król z Dublinia dla obięcia nad woyskiem kommendy. Mam honor bydz &c.

Portland.

Do urzędowego tego rapportu przydamy odebrane w tey mierze z prywatnych listow wiadomości. D. 25 t. m. opuścił lord Cornwallis z swą swiatą i woyskiem [Dublin, dla kierowania osobiście zgromadzoney przy Sligo głowacy armii działaniami. Spodziewamy się, iż nieprzyjaciel w krotce upokorzonym zostanie, gdyż jenerał Lake w 8000 woyska przeciw niemu ciągnie. Między nieprzyjacielskimi woyskami ma się 500 officyerow znajdować, dla ćwiczenia Irlandczykow, a podług innych wiadomości tylko 80. W Dublinie mówią, że nieprzyjaciel 60,000 broni do rozdania z sobą przywiósł; ale chłopow, którzy onę od niego przyjęli nie ma bydz więcej nad 300. Francuzkie fregatty, które 1000 woyska na ląd wysadziły, udały się d. 23 z Killala do odnogi Sligo, nie daleko tego miejsca leżący, gdzie zdaie się, że chcą dalszych oczekiwać skutkow. 3 Angielskie fregatty Diana, Cerberus i Shanoa znajdowały się d. 25 w Lough Swilly, i na rozkaz admirała Kingmill udały się po wylądowaniu nieprzyjaciela do Sligo. Oczekiwano tam

jeszcze procz tego liniowych okrętow Republice od 64 armat, Doris i Melampus. Donoszą daley, że Francuzkie woyska odebrały miasto Ballina, niedaleko Killala leżące i ciągle się w Killala szanują. Nie są one od jenerała Kilmaine ale od Humbert kommenderowane; znajduie się między nimi procz niego 3 jeszcze jenerałow i wiele indzenierow.

Z Dublinia d. 26. Sierpnia 1798.

”Od ostatniego mego listu przybyło 5 umyślonych posłańcow do zamku Dublinieckiego. Przybyły od pułkownika Campbell, stojącego dotąd w Blesington w hrabstwie Wicklow kuryer, zbiła pogłoskę, iakoby w tym hrabstwie nowe niespokojności wybuchnąć miały. Rownie iest fałszem, że 40,000 buntownikow, pod dowództwem niejakiego Plunket iest zgromadzonych, który oświadczył się niedawno, iż podług aktu przebaczenia chce się poddać. Na pogłoskę tę wiaosł lord Dillon dzisiay w wieczor w wyższej izbie parlamentu, żeby imię Plunketa z billu na wiecznego wygnanie skazującego, do billu zbiegłych, przeniesione zostało. Na wiadomość owylądowaniu Francuzow, odebrały tuteysze mieyskie korpusa rozkazy do patrolowania o godzinie 6 w wieczor, i szyldwachy odebrały ostre ładunki. Jazda i inne korpusa były także w poruszeniu, i nie nie opuszczono czego tylko spokojność tey stolicy wymagała, iakoż nie była ta wcale przetrwana. Pogłoska iakoby wysiedli Francuzi, na okręty się znowu udali, iest zmyślna. Z prowincyi Ulster miało uysć wiele uiechętych do prowincyi Connaught.“

Drugi list z Dublinia d. 26. Sierp.

”Wylądowani Francuzi procz mie-

dzi nie mają innych z sobą pieniędzy, tylko papierami płacą. Z ich pikietami zostało już kilka utarczek, w których im 2 ludzi zabito. Castlebar, gdzie generał Hutcheson z 6 regimentami stoi, jest stolicą hrabstwa Mayo i tylko o 30 mil Angielskich od Killala leży. Generał Taylor, który się jeszcze bliżej nieprzyjaciela znajduje, ma pod sobą 1000 ludzi. Biskup Killali był wzięty, gdy Francuzom, w rozumieniu, że to są Anglicy, wziętę oddawał. Rozpuszczają w prawdzie, iż w zachodnich dystryktach, a istotnie w hrabstwach Meath i Cavan, iako też w okolicach Korku duch buntu na nowo powstał; lecz tutejsze pisma zaprzeczają temu. „

Generał Nugent, który w północnym dystrykcie Belfast kommanderuje, wydał pod 23 t. m. odezwę do złapanych i innych buntowników, w której im obiecuje, iż jeżeli się stawia i szczerze uczynią wyznania, tak iak Oconnor, Emet, Newin, Swetman i 27 innych w Dublinie więzionych, przebaczenie otrzymają.

O generale Kilmaine kommandującym Francuzką armią przeciw Anglii, przywodzą nasze pisma, że on się w Dublinie rodził, gdzie jego ojciec był doktorem. Służył w całej Amerykańskiej wojnie, a potem w Austrii. Pod Buonaparte kierował oblężeniem Mantui.

Rozchodzi się tu pogłoska, że 3 Francuzkie fregaty, które wyładowały woyska Francuzkie w Killala, od woiennych królewskich okrętów wzięte zostały. — Z Portsmouth donoszą, że wszystkie płaskie woienne okręty powiozły do Irlandyi woyska, a procz tych ma tam jeszcze być 3 regimenta Angielskiej milicyi przesłane.

Woienne nasze okręty mają od strony morza przeciw Francuzom w Irlandyi działać, jeżeli się będą chcieli w swych szajdach utrzymać. — Napper Tandy i inni nieprzytomni Irlandczycy są wezwani do wrocenia do swej oyczyzny pod utratą majątkow.

Dzisiaj nieprzyszła Dublińska poczta, ale to często zwykło się zdarzać.

Z Portsmouth donoszą, że przeznaczone nawet do wschodnich Indyy 3500 woyska odebrały rozkaz do wysiądzenia na ląd; zapewne dla udania się, jeżeli tego potrzeba będzie do Irlandyi.

Eszkadra Richerego, która od dawna z Francyi do wschodniy Indyy wyszła, składa się z 4 liniowych okrętow. Sity tam nasze są nader dostateczne do oparcia mu się, i jeszcze tam 2 liniowe okręty jeden od 74, drugi od 80 armat popłynęły.

Obywatel Niou miał się teraz do ogulacy wymiany Angielskich za Francuzkich oakłonic ieńcow. Jeżeli tych, których utraciliśmy za równą wymieniemy liczbę, to zostanie się jeszcze 15,000 nieprzyjacielskich ieńcow u nas.

Jutro wyjeżdza królewska familia z Windsor do Weymut. — Generał major Knox popłynął do St. Domingo, dla kommanderowania tam naszymi woyskami. — Na Teneryfście otworzył się nowy Wulkan.

Na początku tego roku tak mało rząd nasz dowierzał przedsięwzięciom Francuzow, przeciw naszym wschodnim Indyom, że postanowiono zmniejszyć tam nasze Europejskie i krajowe woyska.

© admirał Nelson zaczął jeszcze nie

nadeszły depesze, a przynajmniej ich nie oznajmiono.

P. Pitt przyszedł już do zupełnego zdrowia. Gdy nie dawno przez Devires przeleżał dzwoniło mu we dzwony i korpusa miejskie paradowały. Xię Portland spać skonia, ale nieszkodliwie.

Z Paryża d. 30. Sierpnia.

Względem floty i armii Buonaparte-gó nie rząd nasz dotąd nie oznajmił urzędownie.

Dyrektor Rewbell mając się już lepiej, powróci w krotce z Plombieres do Paryża nazad.

Podług wiadomości z Madrytu otrzymał minister sprawiedliwości Tavellans swoje uwolnienie. — Portugalska eskadra na środku moym morzu, która do dyspozycji Anglików została, jest od margrabiego Nize kommanderowana.

Przy Hawr weszło wiele Angielskich okrętów wojennych na Sekwanę, chcąc Hawr z tej strony atakować. Jedna Angielska fregata wpadła na piasek i ledwie ją zepchnięto. — Jenerał brygady Ocher, rodem Irlandczyk, który od 40 lat w Francuzkiej zostaje służbie, znajduje się teraz przy Włoskiej armii.

Jeżeli by do wojny przyszło mówią tutejsze pisma, poydzie jenerał Joubert z armią Moguacką przez Frankonię, a jenerał Massena z armią wyższego Renu ku Bawaryi i obydwie armie połączą się potym z sobą.

Z Brest d. 24. Sierpnia.

“Wczoraj w wieczor całe miasto było w wielkiej trwodze. Mowiono, że ogień w porcie; lecz z tamtej strony przecię był wałow Recouvrance, i kilka tylko się spaliło bud żołnierskich. Prędko po-

moc z portu zabroniła rozsterzeniu się pożaru, i nie potrzeba nawet było pomocy z miasta. Przy nadzwyczajnych ostrożnościach i poczynionych środkach ciężko żeby się do portu mógł ogień dostać. — Anglicy trzymają zawsze port Brestenski w blokadzie, i rozciągnęli tancuch okrętów od Oufssante aż do Raz. Wszystkie usiłowania do wyścia na morze z tego portu były daremne. — Dywizya która zjad d. 20 pod żagle wyszła, powróciła następującego dnia nazad. Fregaty la Fraternite i la Bellon, które jedna od drugą uderzyły, poniosły w żaglach szkodę.

Przedwczorem sekretarz jenerálny dyrektoryatu Lagarde, przyszedłszy do zdrowia, rozpoczął znowu swój urząd.

Pani Stael kazała odwołać pogłoskę, jakoby iej oyciec P. Necker znaydował się w Paryżu. “ On znayduje się zawsze (pisze) w swojej wsi Copet w Szwaycaryi i nie myśli ztamtąd wyiechać.”

W ostatniej krwawey insurrekcyi w Rzymskim zginął także jenerał adiutant, jenerała Macdonald. ” Insurrekcyja ta (pisze kapitan Giraud) mogłaby się była stać powszechną i bydź nową Wandą, żebyśmy nie byli śpieszno działali. Przed Tarracina krążyły z Angielskie fregatty. W mieście tym wystawioną oltarz na ulicy, i Xza w pistolety uzbroieni byli. Przed Tarracina strzylali czołopi z 15 duych do nas armat. Szeście godzinna bitwa nie nie decydowała. Potrzeba nam było, albo artylleryą zdobyć, albo się cofnąć, z czego by okropoe wynikać były mogły skutki. Uderzone tedy oa artylleryą; bagnet decydował. Ta racina, gdzie się 3000 insurgentów znaydowało było szturmem

wzięte, i wszyscy insurgenci wycięci. Niektórzy z nich cofnęli się w góry w Neapolitańskim; inni ratowali się na szalupach, z których wiele artylleryi ogniem zatopiiliśmy. Zwycięstwo to uczyniło nas panami tego kraju. Cokolwiek insurgenów znajdzie się w górach rozrzuconych. „Smierć Francuzom!”, było hasłem insurgenów, &c. „

Żołnierze i matkowie osądzeni za dezercyą nie mają być nadal z innymi złoczyńcami w Brest, Tulonie, &c. więzieni, ale będą do Hawr odesłani, gdzie osobne dla nich będą postanowione urządzenia. Mają w arsenale, w porcie &c. pracować.

Papież odbiera o! Hiszpanii pieniądze wsparcie, i nie dawno wypłacono mu 12 tysięcy piastrow.

Liwerunki dla marynarki mają także być przez publiczną licytacją puszczone.

Sąd kryminalny departamentu Herault skazał niejakiego Luvelle na wyprowadzenie, za śpiewanie pochwał na krolewską familią.

Obywatel Laland pisze z Gotha, że tam najpiękniejsze obserwatoryum, uczonego i gorliwego astronoma (P. Zach) i Xżęta lubiące astronomią znalazł. Przybyli tu (mówi dalej) astronomowie z Berlina, Drezna, Göttingi &c. Ugodziliśmy się w giędem niektórych artykułów, rozwiązaliśmy wątpliwości, które nas nawzajem oświecily i zachęcily, i roziechaliśmy się z przekonaniem, że dla umiętności potrzebne są często takowe ziazdy.

Rada 500 potwierdziła wyrok, iż towary na nieprzyjacielskiej ziemi wydane lub robione, za dobre przy mają być uznane, jeżeli są na neutralnych okrętach znalezione.

Je nerat Macdonald kazał w Rzymie

ogłosić, iż ktoby mową &c. do buntu podniecał, ma być natychmiast sądzony i śmiercią karany. W Genui proponował jeden członek rady 60, żeby tamtejszy dyrektoryat w stanie aresztowania ogłosić.

Blanchard jest wkrótce z Rouen w Paryżu na swoim ballonie oczekiwany.

Leonard Bourdon podał radzie 500 projekt względem urządzenia zbożowego handlu, względem cyrkulacyi żywności wewnątrz, &c. Projekt ten odesłano do osobney kommissyi.

Do Orient, mimo uwiłaiących się Angielskich okrętów, wszedł znowu z zachodnich portów znaczny konwoy.

Wczoray proponował Aubert w radzie 500, na zastąpienie wiela wydatkow Paryża, 22 tutejszych szpitalow, &c. od różnych żywności, iako to od wina, gorzałki, od mięsa, drzewa opłaty &c. które razem do 8 mil. 358,150 liw. wyniosą. Propozycye te kazano wprzod drukować, a potym dopiero będą roztrząsane. — Taż rada odrzuciła zupełnie opłaty od soli, iako uciążliwe; kommissya skarbowa ma inne podać sposoby do zastąpienia 25 mill. nie dostających.

Z Rasztaft d. 2. Wrzesnia.

Dnia 29 sierpnia zapadło Konklusum deputacyi Rzeszy.

Deputacya Rzeszy daie poznać legacyi Cesarzskiej, iż mniemaa, że na notę Francuzką pod dniem 22 sierpnia tak należy odpowiedzieć: „ Ministrowie pełnomocni Francuzcy w ostatniej swojej nocie pod dniem 22 sierpnia odpowiedzieli na notę deputacyi Rzeszy pod dniem 10 sierpnia w sposobie niemogącym zaspokoić oczekiwania deputacyi Rzeszy. Gdy nota ta pod

dnem 10 sierpnia zawierała już dokładne i ze wszystkimi szczegółami objaśnienia względem siedmiu artykułów noty Francuzkiej pod dniem 19 lipca, spodziewać się należało z strony ministrów Francuzkich odpowiedzi również dokładnej i wyszczególnionej tym bardziej, że samo iedyne tylko wzajemne zbliżenie się do siebie negocyacye tak już daleko zasze, do szczęśliwego może doprowadzić końca. Zamiast zaś tego, ministrowie pełnomocni Francuzcy w odpowiedzi którą następnie podali, uznali za rzecz konieczną odwołać się do treści noty ich pod d. 19 lipca, na którą deputacya Rzeszy odpowiedziała już tyle, ile w mocy jej było.

Deputacya Rzeszy w nosie swojej pod dniem 10 sierpnia zezwoliła już szczególnie na artykuł iwszy obymujący zniesienie podatku cłowego, równie iak i na zdemolowanie fortecy Ehrenbreitsstein wzmiankowane w artykule 3cim, i gdy na wzajem żądała od rządu Francuzkiego powrocenia Rzeszy wszystkich miejsc uzbrojonych na prawym brzegu Renu i po za Thalweg będących, spodziewała się że wszystkie te miejsca podobnie zdemolowane zostaną. Codo artykułu 6 tyczącego się ważnego przedmiotu długow, deputacya Rzeszy powinna była przestać na udowodnieniu na nowo w sposobie ogólnym zachodzącego z wszelkich względów, niepodobieństwa obciążania się wszystkimi temi bez roznicy długami, i żądała, aby ministrowie Francuzcy wytłomaczyli się w sposobie dokładniejszym względem tego przedmiotu, równie iak i względem wszystkich punktów, na które ieszcze do tego momentu nie odpowiedziano. Za two się przekonai, ministrowie pełnomoc-

ni Francuzcy, że artykuł ten długow i artykuł własności prywatnych, nie prywatnych i emigrujących z lewego brzegu Renu, tudzież tych, którym obowiązki lub inne związki nie pozwalai, znajdować się na tym brzegu Renu, wchodzą pomiędzy nayważniejsze artykuły pokoju, bez których deputacya Rzeszy nie może ukonczyć. Chociaż deputacya Rzeszy przekonana o sprawiedliwości rządu Francuzkiego pewną jest, że on nie ma nigdy zamiaru tworzenia pretensyi do majątkow prywatnych, iednakowoż żadałaby dla swojej spokojności, aby ministrowie Francuzcy chcieli nakoniec przez uroczyste oświadczenie usunąć wszelką wątpliwość względem zachowania i wolnego użycia wszystkich prywatnych własności.

Deputacya Rzeszy, aż do tego momentu pracowała zapewne z usilnością i szczerością, która zaprzeczoną być nie może, około przyspieszenia dzieła pokoju. Czuie ona mocno nagłość okoliczności, i dla osiągnięcia naygłówniejszego celu, którym jest zapewnienie niepodległości i spokojności Rzeszy, zezwoliła na uczynienie naywiększych ofiar. Żądania, na które zezwolić nie może, są iedynie te, które są przeciwne celowi jej wysłania i które pomiędzy warunkami trwałego i przywoitego pokoju nie mogą się policzyć. Chcąc nakłonić ministrów Francuzkich do odstąpienia podobnych żadań, nie może w żaden sposob ścigać na siebie winy o spożożenie zawarcia pokoju, i w takowym stanie rzeczy, deputacya w żadnym przypadku nie może być w odpowiedzi za następności iakieby spożożenie zawarcia pokoju pociągnąć za sobą merito. Połkai dając ciągle ufność swoją w umiarkowa-

niu rządu Francuzkiego, którego potyle razy powtorzone odebrała zapewnienia, o-
czeknie oświadczenia zaspokalającego i
stosownego do tych umiarkowanych uczu-
ciow, względem tych wszystkich punktow,
które jeszcze urządzone niezostały. De-
putacya Rzeszy zważając wszystkie tera-
źniejsze okoliczności rozumie, iż może
się spodziewać, że legacya Cesarzka nada
swoją sankcyą niniejszey odpowiedzi, ró-
wnie iak części wyroku iey pod dniem 7
sierpnia zapadłego, na którą minister pe-
nomocny Cesarzki dotąd jeszcze nie ze-
zwolił.

Ministrowie Francuzcy przestali wczoraj o godzinie 7 w wieczor odpowiedź na notę deputacyi Rzeszy pod dniem 29 sierpnia. Dowiadujemy się, że obstają i żądają powtornie ustąpienia Kehl, Casel, i wyspy S. Piotra, stawiają także podobnie przy wszystkich propozycyach i oświadczeniach zawartych w ich poprzedzających notach, i żądają na nowo i po-
raz ostatni prędkiej i kategoryczney od-
powiedzi, dodając: że ta odpowiedz de-
putacyi Rzeszy o dalszych ich krokach
stanowić będzie.

Z Bruzelli d. 31. Sierpnia.

Fiszą z Ostendy, że Anglicy opuścili na nowo port tamtejszy dla wniyscia na zachodnią Skaldę i udania się na brzegi Zealandyi. Pokazali oni się także w dniach tych przed Flisingen i portowi temu ciągle grożą szturmem.

Listy z Lill uwiadomiają nas o odieździe Angielskiego jenerała Coote i jego towarzysza niewoli maiora England, którzy poischali do Grawelines, żądają do Anglii ambarkować się będą.

Z Hagi d. 4. Wrzesnia.

Wybrany z 3kandydatow nowy dyrektor, obywatel van Hoof, będzie po-
itruze od samego dyrektoryatu instalowa-
wany.

Francuzki rząd okazał żywe ukonten-
towanie z zaprowadzenia nowego rządu i
wszystkich odmian po dniu 12 czerwca.
Uczucia te wyraził dyrektoryat, tak w
odpowiedzi póstłowi naszemu Schimmel-
pennick przez swego prezydenta, iako też
w osobnym liście do naszego dyrekto-
ryatu pisanym.

Rozumią, że obywatel Meyer, na
miejsce obywatela Schimmelpennick bę-
dzie Batawskim ministrem w Paryżu. Zna-
dował się on tam już przez 2 lata w tym
charakterze, i teraz był do Madrytu prze-
znaczony.

Rada wielka odrzuciła żądanie by-
wszego dyrektora Vreede, aby mu wolno-
było do Hagi nazad wrocić.

Z Arau d. 26. Sierpnia.

W traktacie przymierza między na-
szą i Francuzką rzeczpolicem, mają się
procz doniesionych już, następujące znaj-
dować artykuły: 1.) Zabrane armaty,
moździerze i inne potrzeby z arsenatow
Szwajcarskich, będą rzeczpolicem
Helweckiej nazad wroczone. 2.) W prze-
ciągu trzech miesięcy wszystko Francuzkie
woysko wyciągnie z Szwajcaryi, a odtąd
Francuzkim kosztem będzie utrzymywane.
3.) Szwajcaryi wolno jest zakupić z Fran-
cuzkich magazynow przynajmniej 20,000
cetnarow soli na rok. 4.) Woyska Szwaj-
carskie, które w czasie wojny Francyi
dopomagać będą, nie mają być za morze
wysyłane. 5.) Nie będą ani nowe kontry-

bucye, ani rekwizycye od Francuzkich kommissarzow lub jenerałow czynione. Od obydwóch rad został ten traktat z wielkimi okrzykami radości dnia 24 potwierdzony.

Z Konstantynopola d 18. Sierpnia.

Wiemy już teraz bez wszelkiego wątpiewania, że flotta Francuzka z Tulonu wyszła, w pierwszych dniach lipca, zawinęła do Egiptu. Rząd nasz z różnych stron odebrał o tym uwiadomienie; ale nienadszły mu jeszcze żadne szczegóły, któreby w sposobie dokładnym opisywały działania Buonapartego i środki oporu więcey lub mniej mocne z strony mieszkańców okazane. Listy i rapporta prywatne, które odbieramy są bardzo wątpliwe i przeciwne sobie; nie można przeto na nich polegać. Jedni donoszą, że opanowanie miast Alexandryi i Rosette wiele krwi kosztowało, i że kupcy Kandyjscy, którzy tam w wielkiej znajdowali się liczbie, poty się bronili, poki ich w kawałki nie porąbano. Druzy zapewniają, że Francuzi słabego tylko doznali oporu. Trzecie doniesienia uwiadomiją, że Francuzi zajęli już Kair (50 mil od Alexandryi odległy) gdy tym czasem inni twierdzący się być wiadomszem i upewniją, że armia Buonapartego po stoczony walce z wojskami bejow między Kairem i Rosette cofnąć się przymaszoną była.

Niezdgodność tych wszystkich raportow nowym jest powodem do trzymania się urzędowego doniesienia, które Porta pod d. 18 lipca odebrała z Damiette, i które donosi, że Francuzi w okolicach Rosette o mil 10 od Alexandryi rozłożeni

byli; armia zaś bejow o pół mili od ich obozu znajdowała się.

Poruszenie w tej stolicy zawsze wielkie panuje i policya podważać musi bezpieczeńność swoją dla przeszkodzenia ludowi do posunięcia się do zbrodni przeciw Francuzom tu się znajdującym. Rząd okazuje ciągle umiarkowanie i względy dla Francuzow; iednakowoż wychodzą od Porty Hatscherit i rozkazy do wszystkich państwa prowincyy. Wstęp do nich jest w wyrazach nayszodlniejszych do okazania nienawiści; krok Francuzow jest tam odmalowany iako czyn grabieży naysprawiedliwszey i naysprzeciwiejszey wierze traktatow; rozkazy wychodzące przepisują środki wzajemne i nieprzyjaźń okazujące.

Listy urzędowe z Cané (na wyspie Kandyi) pod dniem 18 lipca donoszą, o pokazaniu się przed tym miastem eskadry Angielskiej; kommandant zasiągnąwszy wiadomości o flocie Francuzkiej, przedsięwziął prosto płynąć do Egiptu. List z Smyray pod dniem 1 sierpnia mówi, że taż sama eskadra płynąca do Egiptu za wyspą Rodes napotkaną była.

Pozawczoraj minister Rofsyyski rozmawiał się w kanale z Xiążęciem Konstantym Ipsylanti i domaczem Porty. Uważają tu, że to nastąpiło po przybyłym z Petersburga kuryerze, i poprzedziło konferencyą, której ambasador Batawski ządał wczoraj i otrzymał u Reisseffendego w Bebeck. Zdaie się, że minister ten chce przybrać na siebie cbarakter pośrednika między Portą i Francyą, i uprzedzić zerwanie przyjaźni na które się zanosi.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

 W E S R Z O D Ę D N I A 1 9 W R Z E Ś N I A 1 7 9 8 .

Z Leydy d. 3. Września.

Stosownie do przesłanej listy pod d. 27 sierpnia 3 kandydatów, od izby pierwszej do izby drugiej naszego reprezentującego ciała. Izba druga na dniu 31 t. m. mianowała na wakujące w dyrektoryacie miejsce obywatela J. F. R. van Hof, który z pomiędzy 21 głosów 19 otrzymał; dwa pozostałe głosy podzielone były między obywateli, van der Gees, i R. van Spaan.

Z Brynu d. 15. Września.

Ostatnich dni przeszłego miesiąca ogłoszono w Belgradzie W. Sultana ferman, podług którego Wezyr Serwii Hagi Mustafa (x) ma się z swą armią jak najszybciej, na stojącą już na białym morzu

udać flotę. Przeznaczeniem być jego ma, krążyć po białym morzu (środkim-ny m.)

Powietrze na bydło w kolicach Zemlina, iako też na ludzi w Belgradzie, ustało zupełnie. Z Zemlina wiele mąki do Belgradu prowadzą; sam biskup Diakowski sprzedał na dwóch statkach przeszło million ok mąki do Belgradu. Centnar mąki płacą w Belgradzie po ryńskich 3. Tak ścisły przyjaźni między Turkami i Cesarzskimi (piszą z Zemlina) nie pamiętają jeszcze.

Z Strasurga d. 28. Sierpnia.

Garnizon nasz składa się z 10,000 ludzi, i odebrał już rozkaz być w pogotowie do przejścia za Ren. Iadzenierowi

(x) Hagi, znaczy u Turków Święty. Wszyscy ci Turcy, którzy do Mekki i Medyny, miejsca urodzenia i grobu Mahometa, odbyli pielgrzymkę, są nazywani Hagi (świątami.) Grecy nawet, którzy w Jerozolimie byli, nazywają się na wzór Turków Hagi.

zatrudniają się założeniem obozu przed
Kohl. Sześćdziesiąt tysięcy ludzi pod roz-
kazami jenerała Lefevre jest także w pogo-
stowiu na wyższym Renie do rozpoczęcia
działań.

sięszego tu przybyły uwiadomił nas, że
wojska Francuzkie pozawczoraj weszły
do Arensberg. Tym sposobem linia de-
markacyjna, byłaby złamana i zniszczo-
na. (Dziennik Koloński.)

Z Kolonii d. 1. Września.

Umyślnie wystany postaniec dnia dzi-

D O N I E S I E N I A.

Ze strony Ces. Kr. pełnomocney kommissyi Galicyi zachodniej.

Ponieważ według odezwy Krolewsko - Węgierskiej rządu namiestniczego dnia 22 maja t. r. na Jana Kodelki obywatela Finskircheńskiego 10go listopada 1791 z Rowere od wojska zbiegłego prawem dziedzictwa 287 zł. ryń. 31 kr. spadły: więc wzmiankowany Kodelka lub tegoż prawi dziedzic niniejszym publicznie wzywają się, ażeby się dla dzwignienia wzmiankownicy sukcesyi na terminie do tego wyznaczonym, to jest: aż do ostatniego grudnia b. r. w magistracie Krol. miasta wolnego Finskirchen należycie, i podług przepisu zgłosili. W Krakowie d. 15 lipca 1798.

Jan Pinkas.

C. Kr. pełnomocney kommissyi zadworney Galicyi zachodniej.

Ponieważ przez promocyą fiskalnego adiunkta Klump de Reinheim przy tuteyszo-kraiovym Krol. fiskalnym urzędzie mieysce adiunkta z rocznym systematycznym solarium 1000 zł. ryń. zawa-Kowało; przeto niniejszym powszechnie ogłasza się, że ci, którzy ten urząd osiągnąć sobie życzą, i nie tylko wszystkimi przepisaniem i zaświadczeniami, ale także kilkuletnim chwalebny wykonywaniem w praktycznych interesach prawnych, a osobliwie w sprawach adwokata lub sędziego, tudzież z potrzebego nie naganego charakteru moralnego wywieść się potrafią, a oraz język polski lub przynajmniej jeden ze słowieńskich posiadają, na examin konkursowy dnia 1go października t. r. odprawiać się tu mający stawić, najpóźniej dniem się przed examinem u tuteyszo-kraiowego W. konsyliarza gubernialnego i kamery prokuratora zgłosić, poprzednie zaś proźby swoje dowodami swej zdatności, jasług i obyczayności obwarowane do tuteyszych rządów kraiovych przesłać mają.

W Krakowie na dniu 30im sierpnia 1798.

Jan Pinkas.

C. K. Sady szlacheckie Krakowskie zachod. Galicyi wiadomo czynią Edyktem niniejszym, że J. C. K. Mość najwyższym nadwornym dekretem dnia 6 lipca b. r. wydanym a dnia 9 sierpnia r. b. tu nadeszłym, C. K. sądom tuteyszym pozwolić raczył, by kilku akcesystow, którzyby w kancelaryi bezpłatnie pracowali, przyjęto. Ktoby sobie przeto tego mieysca życzył, niech się do dnia 20 września r. bieżącego proźbą porządnie ułożoną zgłasza, w ktorey proźbie nie tylko zaświadczenia nauk skończonych, biegłości językow i dobrych obyczajow przyłączyć, mieysce urodzenia i mieszkania swego wyrazić, ale nadto sposobność i fundusz utrzymywania się swoim kosztem dotąd, nim salaryum otrzyma, dostatecznie okazać, i d. 28 września r. b. o godzinie osmy z rana na popis przed kommissyą do tego wyznaczoną stawić się ma. W Krakowie d. 25 sierpnia 1798.

Pod niebytność JW. Przesesa.

Darowski.

Krauss.

Gielinski.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich zachodniej Galicyi.

Weinmann.

Ze strony C. Kr. pełnomocney kommissyi zadworney Galicyi zachodniej.

Miasto doiny Kazimierz prosilo o dostawienie baby położniczey na roczną pensyą 68 zł. ryń: ztym baby położniczey w ktorey kolwiek C. Kr. akademyi examinowane, i to mieysce osiągnąć sobie życzące proźby należytymi zaświadczeniami examinu złożonego do tey Ces. Kr. pełnomocney kommissyi zadworney podać mają. W Krakowie d. 4 sierpnia 1798.

Jan Arabia de Wagensperg.

Dnia 25 Octobr. 1798 będą w tutejszay dyrekcyney kancelaryi przed południem o godzinie 9 następujące zbożne gatunki od tego, który te naytaniey liwerować obiecał czy te poiedynczo użyli w całkowcy summie skupowane, iako to:

Zyta przedniego korcy 400. i
Jęczmienia 900.

Pierwsze wywołanie ceny, iest pod czas licytacji znajduiąca się Targowa cena Wyśnicka.

Przedaży dający maia pod czas licytacji tak próbę od żyta iako i jęczmienia komportować, przez tego także wypadającą 10tą część fiskalney ceny, (vadum) od liwerować zamysłaiącego kwantum żyta i jęczmienia złożyć, bez którego złożenia żaden do licytacji przypuszczonym byż nie może.

Z Urzedu C. K. Dyrekcyi kameralnych dobr. W

Niepołomnicach dnia 29 Augusti 1798.

Postel, dyr: Niep:

Z Sądu woyskowego J. C. K. Mci pod tytułem Judicium delegatum militare mixtum, w tutejszay Galicyi zachodniay ustanowionego, czyni się ninieyszym Edyktem wiadomo, że furman Gemeiny imieniem Jan Michlg, alias Michlig z tego kraju rodem w mieście Brixen w Tyrollu leżącym w woyskowym szpitalu na dniu 30 decembris 1796 umarł. Takowym testamentem przypuścić niegdy w Krakowie znajdujących się swych rodziców, to iest oycza Ignacego, a matkę Maryannę Michlikow, potom dwie swoich zamężnych siostr, Maryannę i Jozefę, oraz dwoch braci Tomasza i Michała Michlikow iako swoich sukcesorow do rownego działu. Ażeby zatym tutaj przestaną sukcesyą należycie rozporządzić, tedy czyni się wiadomo tymże wyżej wymienionym sukcesorom, lub też w przypadku tychże śmierci, ich następcom (gdy takowych miejsce bawienia się nie iest wiadome) z t. m dokładem, ażeby ciż sami z przyzwoitą legitimacyą, że prawdziwemi zmarłego krewnemi są, albo se osobiście, lub też przez swoich plenipotentow tutaj do sądu, od którego się ninieysze obwieszczenie czyni, naydalej do 20 stycznia roku 1799 zgłaszali. Gdyż w przypadku się nie zgłoszenia na terminie wyżej wyrażonym, urząd z tą sukcesyą takowe rozporządzenie uczyni, iakie prawo przepisuje.

Ołomunieckie cztery iarmarki na bydło, które dnia 12 19 i 26 września, tudzież 3 października odprawiać się zwykły. przeniesione zostały tego roku na 10 17 i 24 września, tudzież na 1 października; co się zatym do każdego wiadomości ninieyszym podaje. W Krakowie dnia 31 sierpnia 1798.

Jan hrabia de Wagensperg.

C. K. sądy szlackie Krak. zachodniay Galicyi oznaymują edyktem ninieyszym JPanom Janowi Kantemu Karwosiectkiemu, Jerzemu Grotowskiemu, Jpanom Magdalenie z Dobińskich Woyczynzki Maryannie z Karwosiectkich Pokutynski, Monice z Karwosiectkich Zarski, Gertrudzie z Karwosiectkich Pierzyński, Maryannie Kozietulski w zastępstwie ich mężow, i Maryannie Karwosiectkiej Panwie: że JPan Adam Parys dobr Pacanowa dziedzic wraz z iunemi Morsztynowskimi sukcesurami o zapłacenie całkowitey summy 13,600 zł: Pol: z prowizyą ututejszych C. K. sądow pod dniem 23 lipca r. b. zażobę na nich podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżatowani zosrają, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduią się onym tutejszego patrona P. Zarzeckiego z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony zostanie, przeto tym hońcem Edyktem ninieyszym upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym sami się stawili, albo iezeli iakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, takiego sądem tym wymienili, i podług przepisu tych szkodkow prawa używali, które do obrony swey sprawy za nayskuteczniejsze osądzą; ile że w przeciwnym razie wszelką z zwłoki wyuikaiącą niedogodność, podług C. K. praw opiewu, sami sobie przypisać winni będą.

Jozef de Nikorowicz.

Kraufs.

Jos: de Cronenfels.

Z Rady C. K. sądow szlach: Krak: zachod: Galicyi
Dnia 25 sierpnia 1798 roku.

Dnia 15go października roku terazniejszego będzie w Cs. K. Niepołomskiej dobr dyrekcyney kancelaryi z rana na godzinę 9tą propinacyna prawność dobra funduszu Religii Laskoway na trzy po sobie następujące lata to iest od 15go listopada 1798 aż do ostatniego października 1801 nawięcej ofiaruiącemu w arędę wypuszczone. Pierwsze wywołanie summy importuie ryń: 1000 do dier-

zawy łożący obowiazani są część 10tą fiskalney ceny w ryń. 100 imieniem vadium lub tak zwanego zastawu w gotowiznie złożyć.

Z Ces. Kr. dobr dyrekeyi w Niepołomicach d. 1go września 1798.
Jan Kościół, int kassier.

Gdy opiekunowie Antoniego Mierzińskiego, rodem z miasta Kazmierza przy Krakowie, od 4 lat nie mają o nim żadney wiadomości, oznaymują mu przeto niniejszym, aby się po spadającą na niego część majątku zgłosił, i onę sobie odebrać przybył.

Ponieważ przy na 3 septembr. r. b. odprawiaiącey się licytacji użytkowania krow w Przeciszowie żaden nieznaydował się, a zaczęto na dzień 14 octobr. r. b. w Przeciszowskiej prefekturze kancelaryi o godzinie 9 z rana druga licytacya z Przeciszowskiego folwarku znajdujące się 60 sztuk doynych krow wraz z wywarami od gorzałki i potrzebnym utrzymaniem na dwa po sobie następujące lata od 1 novembr. 1798 aż do ostatniego octobr. 1800 utrzymywana będzie.

Fiskalna cena wynosi od kożdey krowy 6 Ryńskich.

Licytanci mają się z zastawem (vadium) 36 ryńskiemii zaopatrzyć, bez którego złożenia żaden do licytacji przypuszczonym byćz niemoże.

Z C. Krol. dobr Dyrekeyi Niepołomskiej. Niepołomnice dnia 13 Septembris 1798.

Karol Prokasz, adjunkt dyrek:

Następujące dochody krolewskich miast w tym cyrkule leżących na terminie i mieyscu wymienionym przez cyrkularnego kommissarza poczynając od wyznaczoney pierwszey ceny więcey dającymu publiczną licytacyą od 1 października t. r. aż do 1 listopada 1799 na rok ieden w arendę wypuszczona zostana, co się w tym zamiarze ogłasza, ażeby chcący arendować tamże stawić się mogli.

Po 1sze na dniu 25 Września t. r. w Dubience, dochody tego miasta:

- a. Propinacya mieyska pierwsza cena 581 Z.R. Kr.
- b. Drewniany kram, teraz przez Joz. Karszewskiego używany 6
- c. Drugi kram, teraz żydowce Josiewiczowey nalety 5 10 kr:
- d. Trzeci kram, teraz przez Beniamina Josiewicza żyda używany 4 30 kr:

Po 2gie na dniu 26 Września w Krasnymstawie dochody tego miasta:

- a. Propinacya za 1101 Z.R. 15 kr.
- b. Mostowe 255 Z.R.

Po 3cie na dniu 27 Września w Tarnogorze dochody tego miasta:

- a. Propinacya 245 Z.R.

Po 4te na 28 Września w Chełmie dochody tego miasta Krolewsko - cyrkularnego:

- a. Mieyska propinacya w pierwszey cenic: 1030 Z.R. 50 kr.
- b. Jarmarkowe 98 45 kr.
- c. Woyskoboynia 8
- d. Mieyska waga 6 15 kr.
- e. Pole mistrzowe 3 30 hr.

Ktokolwiek do tey licytacji przypuszczonym byćz chce, ma wprzod 10tą część ceny fiskalney (pretium fisci) procentu tyczącego się w kommissyi licytacyynoy na zakład (vadium) złożyć, która naywięcey dającymu dopiero przy wypłacaniu ostatney raty potrącona, innym zaś po licytacji oddana będzie.

Naywięcey dający musi pod przypadkiem zakładu w 14 dniach w gotowiznie lub fidejuszoryczną kaucyą, która przyjęta byćz może, na całą ilość wypędzoney summy roczney arendowney złożyć.

Istotne warunki arendowne przy samey licytacji ogłoszą się. W Chełmie 25 sierpnia 1798.
W niebytności JW. Starosty Cyrkularnego.

de Geyen, 1szy kommissarz cyrkularny.

Dnia 24 octobris (października) r. t. będą w C. K. dyrekeyynoy kancelaryi zrana o godzinie 9 wywary z tuteyszey pańsko propinacyynoy gorzelni wraz z użytkiem. Wołownie od dnia 1 jannar: (stycznia) 1799 aż do ostatniego grudnia (december) 1799 na rok ieden przez publiczną licytacyą naywięcey dającymn zaarędowne zostana. Pierwsze wywołanie summy z kożdego korca wypadających wywarow wynosi 11 i pół kraycarow, żkąd wynikać będzie: iż imieniem Wadium (zastawu) Ryń: 20 złożyć będzie należało.

Z Ces. Krol. Dobr dyrekeyi. W Niepołomicach dnia 6 Septembris (Września) 1798.

Jan Kościół, int kassier.